

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 maja 1961 r.

w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne za pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego.

Na podstawie art. 12 ustawy z dnia 13 kwietnia 1960 r. o utworzeniu Komitetu Pracy i Płac oraz o zmianach właściwości w dziedzinie ubezpieczeń społecznych, rent, zaopatrzeń i opieki społecznej (Dz. U. Nr 20, poz. 119) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Za pracowników zatrudnionych w zakładach rzemiosła indywidualnego łączna składka na ubezpieczenia społeczne liczona od zarobków stanowiących podstawę wymiaru składek wynosi:

- 1) za zatrudnionych w zakładach usługowych wykonujących świadczenia usług dla ludności — 22% oraz
- 2) za zatrudnionych w pozostałych zakładach — 27%.

2. Składka określona w ust. 1 obejmuje również opłaty, przypadające na rzecz akcji socjalnej prowadzonej przez związki zawodowe.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się do składek za uczniów odbywających naukę zawodu w zakładach rzemiosła indywidualnego.

§ 3. W stosunku do składek za pracowników, o których mowa w § 1, traci moc przepis § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 10 lutego 1951 r. w sprawie wysokości składek na ubezpieczenia społeczne (Dz. U. z 1951 r. Nr 9, poz. 70 i z 1955 r. Nr 3, poz. 17).

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Zakładu Ubezpieczeń Społecznych.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1961 r.

Prezes Rady Ministrów: J. Cyrankiewicz